

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

§. VI. Quandò valeat testamentum factum ad pias causas coram duobus
testibus sine Parocho.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

beros; quia illa cum spiritu Dei agantur, non subiacent legi positio-
ni Bart. in repet. l. 1. n. 82. C. de
Sacros. Eccles. Lapes all. 25 num. 2.
Ant. Fran. in addit. ad Abb. in c.
cum effes nu. 3. de Testam. & ideo tam testamento, quam legata ad
pias causas etiam in foro secula-
ri iudicari debent secundum ca-
nones, & iura diuina, & natura-
lia, seu gentium Abb. in cap. relatū
1. num. 2. & ibidem Couar. nu. 1. de
Testam. Bart. in repet. d. l. 1. in fin.
C. de Sacros. eccles. in testamento
51 verò inter liberos præsumitur pa-
rentum deliberatio erga liberos,
cum naturalis stimulus urget Pa-
trem ad cogitan. de filiis t. amicis-
simos ff. de excus. T. ut. Bald. in auth.
quod sine n. 3. C. de Testam. T. iraq.
de Priuil. piæ caus. priuil. 3. in fin.

§. VI.

Quando valeat testamentum factum
ad pias causas coram duobus
testibus sine Parocho

52 **S**VRA diximus, testamentum
factum ad pias causas coram
duobus tantum testibus valere
per textum in d. cap. relatū 1. de
Testam. sed hoc procedit, si te-
stamentum principaliter fiat causa
pietatis, hoc est si ecclesia, aut
piæ causa instituta sit heres, tunc
enim coram duobus testibus fa-
ctum valet, etiam quoad legata
prophana Euenard. Iun. conf. 27. n.
21. vol. 1. Graff. de Success. S. testa-
mentum q. 18. num. 7. Gratian. di-
scept. 605. num. 23. & seq. Barbos. de
Iur. eccles. lib. 3. cap. 27. num. 96. &

alij apud Dian. par. 7. tract. 6. ref. 4.
& hanc esse communem dicit Clary.
in S. testamētum q. 6. vers. sed que-
res. Alioquin testamentum prin-
cipaliter factum alio, quam pietati
respetu minus solemniter nō
instituta hærede pia causa nullū
erit, non tantum quoad legata pia
in eo contenta secundum Anton.
de Butr. in cap. quod clericis n. 10.
vers. idem puto de for. compit. Alex
conf. 41. num. 5. lib. 1. & conf. 177. n.
6. lib. 2. Ruin. cons. 1. num. 12. to. 2.
Bartolom. Socin. conf. 5. numer. 11.
vol. 3.

53 Sed contrarium mihi videtur
verius quoad legata pia, quæ etiā
in tali casu debentur, etiam si te-
stamentum, in quo fuerunt reli-
cta, sit inualidum, ita tenet Couar.
in d. cap. relatū 1. num. 3. de Te-
stam. Bart. in repet. d. l. 1. num. 60.
C. de Sacros. Eccles. Federic. de Sen.
conf. 217. per tot. Io. Antonius Ru-
beus conf. 72. num. 5. ubi dicit hanc
sententiam esse multum equam Ti-
raq. de Priuil. piæ caus. priuil. 80. in
fin. & alij plures, quos refert, & se-
quitur Dian. par. 7. tract. 6. ref. 3. &
ratio est, tum quia legata pia
non subiiciuntur subtilitatibus le-
gum, ut d. Bart. loco cit. nu. 66. tum
quia relicta in ultima voluntate
etiam minus solemniter debentur
naturali obligatione, secundum
Corneum conf. 278. nu. 1. vol. 1. ubi
dicit hanc esse communem Docto-
rum sententiam Bonacini. in tract.
de Contract. disp. 3. q. 1. pun. 3. nu. 2.
& seq. & præcipue nu. 14.

54 Ex quo sequitur primò, quod si
testator caput facere testamentū,
vel

vel codicillum, & morte præuentus non absolvit, licet quoad alia irritum sit / si quis cum testamentū ff. qui testam. fac. poss. valet tamen quoad relicta pia, quæ in sua illa imperfetta dispositione iam expreßerat Abb. in cap. 1. & penult. de success. ab intest. & alijs apud Diana p. 7. tr. 6. ref. 19. qui de communi testatur, & banc etiam esse communem dicit Bonac. d. disp. 3. q. 1. pun. 3. n. 21. & in hoc testamentū ad pias causas fauorabilius est testamento inter liberos: nam si testator coperit inter liberos testari, & facta institutione, & alijs legatis, prinsquam faceret aliud legatum, quod adhuc erat faciendū, morte præuentus illud facere nō potuit, tale testamentum non valet neq. substinetur etiam quoad iam perfectè disposita iuxta communem opinionem, ut dicit Chrus. S. testamentum q. 9. in fin. & alijs.

56 Sequitur 2. quod licet ultima voluntas captatoria, scilicet, quæ pendet ex alieno arbitrio, seu quæ in alterius arbitrium cōfertur, regulariter non valeat, nihilominus in relictis ad pias causas valet Bart. in repet. d. l. 1. n. 64. C. de sacros. eccles. & de communi testatur. Clar. in S. testamentum questione 6. vers. quarto insertur quæ cōclusio procedit tam in legatis, quam in institutione hēredis Bart. in l. captatio. ff. de leg. it. 1 latè Gibr. commun. conclus. lib. 6. tit. de Pia causa concl. 3. n. 1. & 7. ubi dicit, banc esse magis communem: quād iis hos terminos aliter explicit Marcellus Vulp. in Prax. Iudic. for. eccles. c. 10.

n. 6. qui putat, captatoriā voluntatem propriè esse illam, per quam quis aliquem querit inducere, ut sibi, vel alteri commodum in ultima voluntate relinquat, non autem quæ in alienum consertur arbitrium, & citat Cuman. in Loaptatorias ff. de hēred. instit. Seraph. decisi, 359. n. 11.

57 Immò etiamsi non appareret expreßè testatorē voluntē testari ad pias causas, sed simpliciter dixerit, committo dispositioni Titij omnia bona mea, valet huismodi dispositio, & intelligitur Titius grauatus, vt omnia bona distribuat ad pias causas secundūm veriorem intellectum tex. in cap. cum tibi de testam. in quo conueniant communiter legiſte, & Canonifte, ut not. ut idem Clar. loco cit.

58 Sequitur 3. quod valet testamētū ad pias causas etiā sine institutione hēredis, quia hēc necessaria est tantū iure ciuili Tiraq. de Priuile. piæ caus. priuile. 15. Barbat. cons. 8. vers. venio ad aliā dubitationem lib. 1. Paulus Caſtr. cōf. 97. lib. 1. & alijs apud Diana par. 7. tr. 6. ref. 22.

59 Sequitur 4. quod liberis preteritis non solum legata ad pias causas substinetur, sicut & cetera non pia iuxta auth. ex causa C. de liber. preter. verum si instituta sit hēres pia causa substinetur etiam testamentum fauore piæ cause dummodo eis relinquatur, legitima titulo legati, aut alio quoquis titulo, licet non titulo institutionis prout requiritur; quia quod iure institutionis debeat filiis relinquāt legitima, est quādam iuris ciuilis obseruatio, quæ non est necessaria

ria in relictis ad pias causas, ut dicunt communiter Doctores cum Bart.
in repet. d.l.1.n.62.C.de Sacros. ec-
60 cles. & ideò testamentum etiā nū-
tu conditum fauore piæ causæ nō
irritatur secundum communem
DD. sententiam Clar. in S. testamē-
tum q.6.vers. quintò infertur Bar-
bos. in d. cap. cum tibi n.4. de testam.
& alij.

61 Sequitur 5. quod valet testamē-
tū ad pias causas etiā hæreditas
adita non sit, puta si ante aditam
hæreditatem hæres decesserit, vel
hæreditatem repudiauerit Bart.
communiter receptus in repet. d.l.
1.nu.65. & 66.C.de Sacros. Eccles.
quia in eo cessat omnis solemnitas
iuris ciuilis.

62 Sequitur 6. quod testamentum
conditum cum solemnitatibus iuri-
s etiam ad pias causas reuocatur
per secundum minus solempne ad
pias causas, hoc enim secundum
testamentum est perfectam in sua
specie, cum in eo non requirantur
solemnitates iuris ciuilis, ut su-
pra diximus Bonac. de contract.
disp.3.queft.1.pun.3.n.16.vbi citat
Bald. Iason. & alios Dian. par.7.tr.
6. resolutione 26.

63 Sequitur 7. quod licet, vbi vo-
luntas testatoris impleri non
potest, legatum reddatur caducū
vel habeat pro nō scripto, & ideò
conuertendum sit in utilitatem
hæredis, vel grauati l.unica s. in
primo C.de Caduc. tollen. hoc tamē
non procedit in legaris pijs, quæ
semper debentur, etiamsi non
possent adimpleri vel de facto, ut
in d. cap. nos quidem de testam. vel
de iure, ut in l. legatum 16. ff. de-

usu, & usufr. leg. res enim ad pias
causas relicta liberæ sunt à lucra-
tiuorū inscriptionibus, ut d. glos. in
d. cap. nos quidem ver. in loco Sylv.
ver. legatum 4.n.12. & alij, quos re-
fert, & sequitur Barbos. de off. &
pot. Epist. par. 3. alleg. 83. n. 3.

§. VII.

Vtrum de relictis ad pias causas de-
trahatur falcidia.

64 **F** Alcidia regulariter cessat in
ijs, quæ ad pias causas relicta
sunt auth. similiter C.ad l. Falcid. &
tradunt communiter Doctores. quod
indubie procedit, quando relin-
quitur legatū piæ causa simpliciter,
& in genere; si vero relin-
quatur ad certum, & determina-
tum usum, puta ad constru-
ctionem alicuius capellæ, aliqui
Doctores ita distinguunt: aut vo-
luntas testatoris adimpleri potest
cum detractione Falcidiæ, & tunc
detrahi: aut non potest adim-
pleri, & tunc non detrahi, Tiraq.
de Priuile. piæ caus. priuile. 26.
vers. secundò est limitandum Gabr.
commun. conclus. lib. 4. tit. ad Tre-
bell. conclus. 11. num. 11. sed verius
videtur, quod in omnibus legatis
ad piam causam indistinctè Falci-
dia detrahi non possit, quia text.
in d. Auth. similiter, generaliter
loquitur, & generaliter, & absq;
hac distinctione loquuntur alij
DD. Roman. conf. 239. nu. 2. Franc.
de Aretio conf. 67. nu. 10. vers. pri-
ma est Decius conf. 299. num. 4. vol.
1. Decian. conf. 42. num. 17. vol. 2.
Capra conf. 78. num. 23. præsertim

fi

